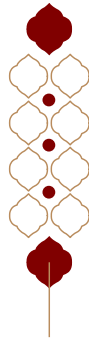




فیش منبر مکتوب

رگ حیات صهیونیست‌ها

علیرضا پناهیان



پناهیان

Panahian.net

@Hawzah_Panahian

توضیح:

علیرضا پناهیان در تجمع طلاب حوزه‌های علمیه استان تهران که در حمایت از مردم مظلوم فلسطین و غزه، در «مدرسه مروی» در ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۰ برگزار شد، راهکار کلیدی و مهمی برای از بین بردن قدرت پوشالی صهیونیست‌ها ارائه کرد.

تهیه و تنظیم: علی حیدری

@Hawzah_Panahian

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

- ما برای دفاع از فلسطین مظلوم، چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم؟ / چگونه می‌توانیم رگ حیات و عامل بقای قدرت پوشالی صهیونیسم را قطع کنیم؟ ۴
- رگ حیات صهیونیست‌ها، سازشکارانی هستند که در منطقه پراکنده‌اند ۵
- هر روشنگری‌ای که علیه سازشکاران در کشورهای اسلامی انجام شود، کمک مستقیم به مردم مظلوم فلسطین است ۶
- شاید امروز «جهاد کبیر» برای ما این باشد که با جریان سازشکار مواجه بشویم ۷
- چرا جریان سازش در اسلام، به جریان سامری تشبیه شده؟ / سامری حاصل رنج‌ها و پیروزی قوم موسی را از بین برد ۸
- پیامبر(ص) فرمود: امت من هم سامری دارد، شعارشان «لا قتال» است ۹
- «یاسر عرفات» که مظهر سازشکاری بود، به کجا رسید؟ ۱۰
- کسی در تاریخ، از سازشکاران به نیکی یاد نخواهد کرد ۱۱
- امام(ره): اسرائیلی‌ها عرفات را ترویج می‌کنند! / مستکبران رسماً از سازشکاران در کشورها حمایت می‌کنند ۱۲
- در ماجرای برج‌ام، آمریکا دولتمردان ما را تحقیر کرد با اینکه اینها بیشترین چراغ سبز را به آنها نشان دادند ۱۳
- در تکبیر بعد از نماز به جای «مرگ بر منافقین و کفار» بگوییم «مرگ بر منافق و سازشکار» ۱۵
- دو شخصیت سازشکار که علی(ع) آنها را لعن کردند: ابوموسی اشعری و اشعث ۱۶

رگ حیات صهیونیست‌ها

چگونه می‌توانیم رگ حیات و عامل بقای قدرت
پوشالی صهیونیسم را قطع کنیم؟
رگ حیات صهیونیست‌ها، سازشکارانی هستند
که در منطقه پراکنده‌اند؛ حتی در کشور ما
هر روشنگری‌ای علیه سازشکاران در کشورهای
اسلامی انجام شود، کمک مستقیم به مردم
مظلوم فلسطین است

ما برای دفاع از فلسطین مظلوم، چه کاری می‌توانیم انجام بدهیم؟ / چگونه می‌توانیم رگ حیات و عامل بقای قدرت پوشالی صهیونیزم را قطع کنیم؟

خیلی از اوقات سؤال می‌شود که ما از این فاصله مکانی با فلسطین مظلوم، چه کار می‌توانیم انجام بدهیم، غیر از تظاهرات و چند تا شعار در طرفداری از مظلومین فلسطین و اینکه علیه سران صهیونیزم فریاد بزنیم، آیا کار دیگری هم می‌توانیم انجام بدهیم؟ الان که نمی‌شود نیرو و تجهیزات اعزام کرد؛ مثل آن چیزی که در دفاع مقدس اتفاق می‌افتاد و جوان‌ها خیلی پرشور در جبهه‌ها حاضر می‌شدند یا مثل اتفاقی که حتی در جریان دفاع از حریم اهل بیت (ع) در منطقه رخ داد. پس چه کار کنیم که بتوانیم به مردم فلسطین کمک کنیم؟

بنده در این مجلس شریف، می‌خواهم صریحاً عرض کنم که اتفاقاً ما یک کار بزرگی را می‌توانیم در کشور خودمان و در اقصی نقاط عالم انجام بدهیم که شاید حتی فلسطینی‌ها و مردم فلسطین و غزه، در خط مقدم هم نتوانند این کار بزرگ را انجام بدهند. و آن کار این است که رگ حیات و عامل بقای قدرت پوشالی جنایتکاران صهیونیزم را قطع کنیم.

رگ حیات صهیونیستها، سازشکارانی هستند که در منطقه پراکنده‌اند؛ حتی در کشور ما

رگ حیات صهیونیستها، اسلحه آنها نیست، رگ حیات آنها ثروت و امکانات بین‌المللی آنها نیست، رگ حیات آنها مکتب انحرافی و ضد انسانی آنها نیست، رگ حیات آنها حتی ابزار فرهنگی و رسانه‌ای مثل هالیوود و بسیاری از خبرگزاری‌های عالم که در اختیار دارند هم نیست.

رگ حیات صهیونیستها، سازشکارانی هستند که در منطقه پراکنده‌اند؛ حتی در کشور ما. یعنی همان جریان سازشکاری که به تعبیر قرآن کریم «مستضعفین جهنمی» هستند (يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْ لَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ؛ سبأ/ ۳۱) چون ما مستضعفین بهشتی هم داریم که از اولیاء خدا هستند و اینها روزی حاکمان بر زمین خواهند شد، اما مستضعفین جهنمی کسانی هستند که وقتی در دوزخ قرار می‌گیرند، تقاضا می‌کنند و می‌گویند: خدایا لا اقل این کسانی که ما را منحرف کردند، دوبرابر عذاب کن! اما خدا می‌فرماید: هر دو گروه را دوبرابر عذاب خواهد کرد. (رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ؛ اعراف/ ۳۸) کسانی که رگ حیات صهیونیستها هستند، در واقع همان مستضعفین دوزخ‌اند، نه مستضعفین بهشت.

هر روشنگری‌ای که علیه سازشکاران در کشورهای اسلامی انجام شود، کمک مستقیم به مردم مظلوم فلسطین است

اینها کسانی هستند که روحیه‌ی ظریفی مثل «عرفات» دارند و وقتی پای میز مذاکره‌ی سازشکارانه‌ی جهان می‌روند و برایشان کف می‌زنند، هیجان‌زده می‌شوند که یک کار دیپلماسی بزرگ انجام داده‌اند و جهان را به صلح و سازش دعوت کرده‌اند! هر جای جهان علیه سازشکاران، افشاگری و روشنگری‌ای صورت بگیرد، و این سازشکاران، از عرصه‌ی قدرت در کشورهای اسلامی -در اثر رشد سیاسی مردم- به‌زیر کشیده شوند، کمک مستقیم به مردم مظلوم فلسطین است.

شما اگر الان در غزه بودید؛ دوست داشتید که مجروحین غزه را به بیمارستان برسانید و در بیمارستان به مداوای آنها کمک کنید، یا به نیروهای رزمنده‌ی غزه کمک برسانید که دشمن صهیونیستی را موشک‌باران کنند، یا هر کار دیگری که از دستتان بر می‌آید برای از بین بردن این دشمنان بشریت انجام بدهید. خُب همین الان قوی‌تر و مؤثرتر از همه‌ی این کارها را می‌توانید انجام بدهید؛ و آن کار این است که با روشنگری و افزایش قدرت تحلیل مردم، ریشه‌ی سازشکاری را در منطقه بکشکانید.

شاید امروز «جهاد کبیر» برای ما این باشد که با جریان سازشکار مواجه بشویم

در نبرد ۳۳ روزه، این جریان سازشکار، عملاً رسوا شد، در نبرد ۲۲ روزه غزه که صهیونیست‌ها غزه را شدیداً بمباران کردند، غزه در آن مقاومت هم پیروز شد. البته همچنان در محاصره باقی ماند اما عزتمندانه توانست استقلال خودش را علی‌رغم همهٔ شکنجه‌ها حفظ کند، اینها اقداماتی است که علیه خط سازش انجام گرفته است. اما وقتی در کشور انقلابی ما با این پیشرفتگی در معارف مقاومت، جریان سازش، تازه سر بر می‌آورد و قد علم می‌کند و مردان میدان مقاومت را تحقیر و سرزنش می‌کند، شما از دیگر کشورهای اسلامی چه انتظاری دارید؟

ما فعالیت شبانه‌روزی باید داشته باشیم، شاید امروز «جهاد کبیر» برای ما همین باشد که با جریان سازشکاری مواجه بشویم. (فَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَ جَاهِدْهُمْ بِ جِهَادٍ كَبِيرًا؛ فرقان/ ۵۲) یادتان هست که مقام معظم رهبری فرمودند «خرمشهرها در پیش داریم» خرمشهر مظهر چیست؟ مظهر حفظ استقلال است. خُب این خرمشهرهایی که در پیش داریم و باید آنها را باز پس بگیریم یعنی استقلال خودمان را تثبیت کنیم، باید از دست چه کسانی این خرمشهرها را پس بگیریم؟ بعضی‌ها که یورش نیاورده‌اند! جریان سازش، جریان بسیار منحوسی است که جهان اسلام به

آن مبتلاست، هر کسی بوی سازشکاری از او استشمام بشود، باید او را رسوا کرد.

چرا جریان سازش در اسلام، به جریان سامری تشبیه شده؟ / سامری حاصل رنج‌ها و پیروزی قوم موسی را از بین برد

ما در صدر اسلام، یک جریان سازش داریم که در برخی از روایات به‌عنوان «سامری این امت» معرفی شده است (أَمَّا إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ سَامِرِيٍّ وَ هَذَا سَامِرِيٌّ هَذِهِ الْأُمَّةُ؛ احتجاج/ ۱/ ۱۷۲) (وَ فِرْقَةٌ مُدْهَدَهَةٌ عَلَى مِلَّةِ السَّامِرِيِّ؛ امالی مفید/ ص ۳۰) خیلی عجیب است! سامری در داستان حضرت موسی، نقش عجیبی دارد، ملتی که بزرگترین معجزه‌های تاریخ بشریت را دیده است؛ رود نیل برایشان شکافته شده، از آسمان برایشان غذا آمده، چشمه‌ها برای آنها گشوده شده است و خیلی معجزات عجیب دیگر. مثلاً اینکه خداوند دشمنان بنی اسرائیل را به یک‌باره و بدون نبرد، نابود کرد. بعد از این همه معجزات و سختی‌هایی که بنی اسرائیل دیده بودند، یک‌دفعه‌ای سامری آمد و «آش را با جاش» برداشت و برد! ببینید چطور تمام زحمات حضرت موسی و قبل از ایشان، آن همه لطماتی که مردم بنی اسرائیل تحمل کرده بودند را می‌خواست ضایع و تباه کند. بنی اسرائیل چه زجری کشیدند! می‌فرماید «يُدَبِّحُونَ

أَبْنَاءَكُمْ» (بقره/۴۹) فرزندان اینها ذبح می شدند. این همه زجرها را برای آن پیروزی کشیدند، ولی آن پیروزی را یک جریانی به نام «سامری» از بین برد.

پیامبر(ص) فرمود: امت من هم سامری دارد، شعارشان «لا قتال» است

شاید این قصه مربوط به سامری، عجیب ترین قصه قرآن باشد. فرعون که طبیعی است در مقابل حضرت موسی بایستد و مقابله کند. نصرت الهی برای مردم بنی اسرائیل هم طبیعی است، ضجه ها و اضطراب بنی اسرائیل در خانه خدا هم طبیعی است، غیرطبیعی ترین قسمت داستان بنی اسرائیل، ماجرای سامری است. در روایت هست که پیامبر(ص) فرمود: امت من هم سامری دارند. شعار سامری در زمان حضرت موسی «لامساس» بود و شعار سامری در امت من «لا قتال» است.

اینکه سامری می گفت «کسی به من دست نزنند یا نزدیک نشود» آیا بیماری پوستی داشته یا از سر زهد و صوفی گری این حرف را می زده؟ مهم این است که بالاخره شعار او «لامساس» بود. شعار سامری امت پیامبر هم «لا قتال» است، در روایات هم مظهرش «ابوموسی اشعری» نامیده شده است. (لَا يَقُولُونَ لِمَسَاسٍ لِّكَنَّهُمْ يَقُولُونَ لَا قِتَالَ إِمَامُهُمْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ الْأَشْعَرِيِّ؛ امالی مفید/ص ۳۰)

سازشکاران با شعار به ظاهر صلح طلبانه، جنایتکارانی مثل حجاج بن یوسف را بر ملت مسلمان، حاکم کردند با این شعار «لا قتال» که به ظاهر هم شعار صلح طلبانه‌ای است، جنایتکارانی مثل حجاج بن یوسف ثقفی‌ها را بر ملت مسلمان حاکم کردند. چقدر سازشکاران، خبیث و جنایتکارند!

قبیح سازشگری برای جامعه ما خوب، تبیین نشده است و این تقصیر ما طلبه‌هاست. ما باید به محضر پروردگار عالم، عذر تقصیر بیاوریم که نقاط حساس تاریخ را خوب برای مردم ذکر نکرده‌ایم؛ حتی بدون تحلیل و بدون تفسیر. مردم خودشان عاقلند و می‌فهمند چگونه از تاریخ، عبرت بگیرند.

جریان سازشکاری، از شخصیت‌هایی مثل اشعث شروع می‌شود، تا ابوموسی اشعری. جریان سازشکاری حتی به ابن ملجم هم سر می‌زند! این جریان که ظاهراً علیه درگیری و فتنه و دشواری‌های این چنین هست، خودش موجب بدترین بحران‌ها برای جامعه می‌شود.

«یاسر عرفات» که مظهر سازشکاری بود، به کجا رسید؟

بنده دارم دقیقاً علیه رگ حیات اسرائیل صحبت می‌کنم. دوستان تصور نکنند که بنده به بهانه اسرائیل، می‌خواهم به برخی مسائل سیاسی پردازم که دامنگیر کشورهای اسلامی است و حتی در

کشور ما هم رگه‌هایش هست. بقای اسرائیل و عوامل حدوث آن به چه چیزی وابسته است؟ کدام عامل مهمتر از روحیه سازشکاری است؟

ببینید «یاسر عرفات» به‌عنوان مظهر سازشکاری، به کجا رسید؟ مذاکره‌های بی‌نتیجه، مذاکره‌های سرشار از تحقیر و آخر هم مرگ توأم با تحقیر و توهین. مقام معظم رهبری می‌فرمودند که حتی صهیونیست‌ها مراعات آبروی این سازشکار بزرگ را هم نکردند، خیلی با تحقیر برخورد کردند و او را کشتند. (کسی مثل یاسر عرفات را که این همه با صهیونیست‌ها همراهی کرد، نتوانستند تحمل کنند، محاصره‌اش کردند، تحقیرش کردند، مسمومش کردند، نابودش کردند این جور نیست که اگر چنانچه دست قدرت در مقابل صهیونیست‌ها نشان ندهیم، آنها به کسی رحم کنند، ملاحظه کسی را نکنند؛ ۱/۵/۱۳۹۳) (محاصره یاسر عرفات در ساختمان مدیریتش در رام‌الله و انواع تحقیر و تذلیل او حادثه‌ای نیست که فراموش شود؛ ۱۴/۱۲/۱۳۸۷)

کسی در تاریخ، از سازشکاران به نیکی یاد نخواهد کرد

آنها رقیب ما که نیستند، دشمن ما هستند! باید متأسف بود، برای جامعه‌ای که دشمن را با رقیب اشتباه می‌گیرد. رقیب ممکن است یک جایی انصاف به خرج بدهد که تو هم انصاف به خرج بدهی.

فرق است بین رقیب و دشمن.

یاسر عرفات، حقیرانه به مرگ کشیده شد. و کسی تا ابد تندیس او را نخواهد ساخت. کسی در تاریخ، از سازشکاران به نیکی یاد نخواهد کرد.

امام(ره): اسرائیلی‌ها عرفات را ترویج می‌کنند! / مستکبران رسماً از سازشکاران در کشورها حمایت می‌کنند

نمی‌دانم شما جملات حضرت امام درباره یاسر عرفات را شنیده‌اید که چقدر ایشان، سخت با این مرد بر خورد می‌کند و چقدر از چنین افرادی ناراحت و غضبناک است. ایشان در آذرماه ۱۳۶۷ درباره لزوم مقاومت در برابر صهیونیست‌ها می‌فرماید: «ما در زمان شاه که تمام قوا، امریکا، شوروی و سایر غریبه‌ها، همه طرفدار او بودند، ملت ایستاد تا کار را تمام کرد. و همین‌طور اطلاعی که شما داشتید، در داخل خودتان اشخاصی، مثل اشخاصی که بدتر از آنها هستند مثل عرفات. ما هم از این اشخاص داشتیم، این عرفات الآن می‌خواهد یهودیان را به آنجا مسلط کند... باید مردم دست به دست هم بدهند و عرفات را از جمع خودشان خارج کنند، تا خودشان بتوانند کاری را انجام بدهند و تا آن وقتی که یک نفر یهودی در آنجا هست باید بایستند و کار را تمام کنند همان‌طور

که ما کردیم. و با ایستادگی کار تمام می‌شود. بدانید این معنی را،
الآن به دست و پا افتاده‌اند اسرائیلی‌ها. الآن دارند عرفات را ترویج
می‌کنند» (صحیفه امام/ج ۲۱/ص ۱۹۲)

حضرت امام می‌فرمود خود اسرائیلی‌ها عرفات را ترویج می‌کنند.
بله، خود استکبار، سازشکاران را ترویج می‌کند. رسماً اینها دفاع
می‌کنند از سازشکاران در کشورها. ننگ است برای هر ملتی که
سازشکاران مورد حمایت دشمنان ملت، بتوانند بر سرنوشت آن
کشور مسلط بشوند.

در ماجرای برجام، آمریکا دولتمران ما را تحقیر کرد با اینکه اینها بیشترین چراغ سبز را به آنها نشان دادند

در همین ماجرای برجام، شما دیدید که دشمن وقیح ما آمریکا،
احترام دولتمردان ما را هم رعایت نکرد و کمترین آبرو و حیثیت
را برای آنها باقی نگذاشت؛ جلوی عقلای عالم. در حالی که اینها
چقدر روی حرف‌های آمریکایی‌ها حساب کردند! آن احمق‌ها
اگر یک‌ذره احترام برای وزیر امور خارجه و رئیس‌جمهور ما قائل
بودند، لااقل الان اعتبار بیشتری در کشور ما داشتند. خباثت
دشمن ما همین جا معلوم می‌شود، آمریکایی‌ها رئیس‌جمهور و
وزیر امور خارجه ما را تحقیر کردند در حالی که اینها بیشترین
چراغ سبز را به آنها نشان داده بودند.

این طبع مستکبران و صهیونیست‌ها است؛ هر کسی مقتدرانه با آنها برخورد نکند، همین‌طور تحقیر خواهد شد. و این البته سنت الهی است. وقتی که می‌فرماید: «وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ» (منافقون/۸) عزت فقط برای گروه مؤمنینی است که پای رکاب رسول خدا عزتمندانه ایستاده‌اند. ان‌شاءالله که رگ حیات صهیونیست‌ها قطع بشود. و رگ حیات صهیونیست‌ها چیزی جز جریان سازش نیست.

حضرت آیت‌الله بهجت، در آغاز همان حملهٔ ابتدایی چندین سال قبل صهیونیست‌ها به غزه، روز اول درس‌شان عبارتی فرمودند: «هر کسی هر طوری می‌تواند به اینها کمک کند.» مگر از بین آن جمعی که دور ایشان نشسته بودند، چه کسی می‌توانست کمک ویژه‌ای انجام بدهد؟ هنوز پایان حملهٔ صهیونیست‌ها به غزه اعلام نشده بود، ایشان به تعبیری فرمودند که اسرائیل طوری زمین خورده است که دیگر بلند نخواهد شد. و سخن ایشان چقدر ناب بود، و اسرائیل دیگر بعد از آن، بلند نشد.

دیدید کوبیدن اسرائیل چقدر راحت بود! الان دیدید که در همین چند روز، این بچه‌های مقاومت فلسطین، چه بلایی سر اسرائیلی‌ها آوردند! آن‌هم بدون داشتن پادگان، و بدون مهمات فراوان، بدون زرّادخانه‌های اتمی، بدون ثروت و مکنّت، بدون امنیت و راحت! ان‌شاءالله که جریان سازش در بلاد مسلمین،

جریان رو به افولی باشد.

در تکبیر بعد از نماز به جای «مرگ بر منافقین و کفار» بگوییم «مرگ بر منافق و سازشکار»

این نکته را هم به دوستان خودم عرض کنم؛ در تکبیرهای بعد از نماز، بعضی‌ها بعد از مرگ بر آمریکا و انگلیس و اسرائیل «مرگ بر منافقین و کفار» می‌گویند اما پیشنهاد بنده این است: اولاً ما که نباید علیه همه کافران شعار مرگ بدهیم. شاید یک کافر جاهلی باشد یا کافری باشد که اصلاً به او اتمام حجت نشده است، ما به اینها که مرگ نمی‌گوییم؛ درگیری‌های قرآن با «کافران معاند» است.

ثانیاً به کافران معاند هم که در رأسش آمریکا و انگلیس هست، نفرین کرده‌ایم و قبلش گفته‌ایم «مرگ بر آمریکا و انگلیس» لذا دیگر از گفتن کلمه «کفار» مستغنی هستیم. پس اینجا خوب است در کنار منافقین - که خداوند در قرآن هم مرگ بر آنها می‌گوید و می‌فرماید «قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ» (منافقون/۴) - از سازشکارها یاد کنیم و بگوییم «مرگ بر منافق و سازشکار» این عبارت خیلی بهتر از «مرگ بر منافقین و کفار» است؛ این را باید رواج داد.

دو شخصیت سازشکار که علی(ع) آنها را لعن کردند: ابوموسی اشعری و اشعث

از امیرالمؤمنین(ع) نقل شده است که در آن سال آخر، دو شخصیت سازشکار از دو مُدل مختلف را لعن می کردند: یکی از آنها شخصیت ساده لوح و احمق سازشکار یعنی «ابوموسی اشعری» بود که حضرت او را در قنوت نمازشان لعن می کردند (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ، عَنْ عَلِيٍّ (ع): أَنَّهُ قَنَتَ فِي الصُّبْحِ فَلَعَنَ مُعَاوِيَةَ وَ عَمْرَو بْنَ الْعَاصِ وَ أَبَا مُوسَى؛ امالی طوسی، ۷۲۵) و دیگری هم شخصیت نفوذی و سازشکار یعنی «اشعث» بود که حضرت در برخی موارد او را لعن کرده اند. (عَلَيْكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ اللَّاعِنِينَ حَائِكِ ابْنِ حَائِكٍ مُنَافِقُ ابْنِ كَافِرٍ؛ شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید/ ج ۱ / ص ۲۹۱)

ببینید امیرالمؤمنین علی(ع) چه دل خونی از اینها داشت! توجه بفرمایید؛ حضرت علی(ع) خوارج را قتل عام کردند، اما حاضر نشدند بفرمایند که اینها منافق هستند. حاضر نشدند بفرمایند که اینها طالب دنیا هستند، فرمودند اتفاقاً اینها زاهد هستند. حاضر نشدند بفرمایند اینها کافر یا مشرک هستند، بلکه فرمودند: آنها اشتباه کردند. (عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ ع قَالَ: إِنَّ عَلِيًّا لَمْ يَكُنْ يَنْسُبُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ حَرْبِهِ إِلَى الشَّرْكِ وَ لَا إِلَى النِّفَاقِ وَ لَكِنَّهُ كَانَ يَقُولُ هُمْ إِخْوَانُنَا بَعُؤًا عَلَيْنَا؛ قرب الإسناد/ص ۹۴؛ وسائل الشیعه/ج ۱۵ /

ص ۸۳) اما در قنوت نمازشان ابوموسی اشعری را لعن می کردند و اشعث را هم در مواردی لعن کردند. این مبارزه بی امان با جریان سازش را نشان می دهد که خدا می داند اینها در زیر پوست جامعه اسلامی چه می کنند. .

